

Nieuwsbrief nr 1 - augustus 2009

Beste lezers,

Het was een ware verrassing toen ik op 21 april 2009, welgeteld 34 jaren nadat ik voor het eerst het levenslicht zag, hoorde van ANFoundation. Een fonds dat mijn meter, Irma Dochez-Bollen, in het leven had geroepen, compleet als verrassing en als blijk van haar appreciatie voor mijn sociaal engagement en als haar genereuze bijdrage aan deze wereld.

Wat voorafging...

Ik vertrok op 24 februari 2008 voor de 3e keer naar Madagascar. Ik heb het geluk gehad hier van November 1999 tot Februari 2001 het veldwerk voor mijn doctoraat te voltooien in het littoraal regenwoud van het zuidoosten, de regio van Toalagnaro. Vervolgens verhuisde ik in 2004 naar het National Park van Ranomafana en 4 jaar later kwam ik hier toe, inderdaad voor een 3e keer, koos ik opnieuw de oostkust van Madagascar als mijn thuisfront.

Ik ben bioloog en werk hier rond natuurbehoud, milieu-educatie, onderzoek binnen NGO Madagascar Fauna Group die twee wouden beheren, *Ivoina*, een beheerd bos van 282ha en *Betampona*, het eerste reservaat van Madagascar (2228ha). Toen ik voor het eerst toekwam in Madagascar voor mijn doctoraatsonderzoek, bleek al gauw dat theorie van conservatie en dagdagelijkse realiteit hier fel uiteenliggen. Terwijl elke zelfrespecterende bioloog weet dat Madagascar een unieke parel is qua biodiversiteit, endemisme en grote variëteit aan ecosystemen, is het een hele uitdaging de lokale bevolking die van dag tot dag vecht om te overleven, hiervan te overtuigen. De helft van de bevolking is jonger dan 15 jaar, de meerderheid leeft van minder dan 1 euro per dag, het merendeel heeft geen electriciteit en water, men moet elk jaar opboksen tegen natuurrampen zoals cyclonen en overstromingen die talrijke oogsten vernietigen, 2x per jaar een periode van voedselschaarste weten overbruggen en tropische ziektes zoals malaria, dengue, chikungunya trotseren.

Dus... de luxe van zich met natuurbehoud 'op zich' bezig te houden, bestaat niet.

Nochtans is biodiversiteit niet enkel de glamoureuze baobabs, talrijke lemurensoorten, dinosaurusachtige kameleons en bizarre creaturen in elke hoek van dit eiland, maar veeleer de natuurlijke hulpbronnen waarvan eenieder leeft dag in dag uit. Mariene en terrestrische ecosystemen dragen bij aan voedselvoorziening, water en luchtzuivering, klimaatsregeling, anti-erosie, bouwmaterialen, enz... Soit gezien de realiteiten hier, kan men zich dus niet alleen op milieu richten maar moet men de hele context in beschouwing nemen om vooruitgang te boeken.

Idealerwijze zorgt de overheid voor gezondheidszorg, onderwijs en duurzame ontwikkeling, inclusief het beheer van hun natuurlijke hulpbronnen, maar bon, om een lang verhaal kort te maken laten we zeggen dat het hier niet op wieltjes loopt. Tot overmaat van ramp zitten we sinds januari 2009 hier in politieke crisis situatie en leven we onder overgangsregime met weinig zicht op vooruitgang en verbetering.

Dus moet men zich vooral op de lokale bevolking concentreren, hen sensibiliseren, betrekken en voorbereiden voor een beter aanpak, een mooie toekomst... met hen en door hen kleine stapjes zetten op alle vlak. Lokaal een verschil maken, jonge mensen inspireren, tot voorbeeld dienen en hopen dat anderen het geleidelijk overnemen of van overtuigd raken.

Als er iets is wat ik geleerd heb na 3,5 jaar Madagascar is dat men de dingen stap voor stap moet nemen, veel geduld hebben en niet te ver vooruit lopen op de feiten.

Het is een voorrecht een job te doen zoals de mijne waar je als bioloog bij wijze van spreken in het paradijs mag vertoeven en werken.

Het is anderzijds ook een plaats waar men unieke mensen tegenkomt die zich met de meer primaire behoeften bezighouden, zich concentreren op degenen die het meest hulp kunnen gebruiken, compleet onbaatzuchtig en daar heb ik een zeer diep respect en waardering voor.

Vanuit deze waardering heb ik initieel mijn moeder en de familie Bollen verteld over een organisatie hier die levens redt, het leven zin geven, en vooral hoop op beterschap. HELP kan heel veel doen met beperkte middelen en het is ontroerend te zien hoe kinderen die nooit toegang hadden tot onderwijs, klaargestoomd worden in verkort programma om die achterstand in te halen en in het officiële curriculum te stappen. Velen van hen doen lange

afstanden blootsvoets elke dag om naar de school te gaan en het is net dit programma dat hen structuur geeft in hun leven, zin en hoop om ergens te geraken. Velen van hen zijn kinderen van de leprakolonie, wezen of komen van hele arme gezinnen. HELP heeft ook een heel netwerk met de verschillende opvangcentra, weeshuizen en lokale schooltjes. Ze zijn reeds 8 jaar actief in Tamatave en werken ook rond basisgezondheidszorg voor zij die zich geen verzorging kunnen permitteren en helpen in acute noodgevallen waar ze kunnen. Voor de schoolverlaters die geen job vinden, financieren ze stoomcursussen voor toekomstige naaisters, schrijnwerkers, mecaniciens en andere 'relatief goed in de markt' liggende jobs. Kortom een veelzijdig programma waar ik in geloof en waar ik het volste vertrouwen in heb.

Het mag dus duidelijk zijn, mijn meter heeft dan wel de ANFoundation gesticht, maar het gaat hier niet om mij. Ik ben veeleer de link ter plekke tussen jullie en organisaties hier die nood hebben aan aanmoediging, aan extra fondsen, de bemiddelaar om de juiste organisaties te identificeren.

An met Angelo en Kitika, twee kinderen die dankzij opvang van HELP en Kim & Colin in het bijzonder aan hongersnood en ondervoeding ontsnapt zijn en met de nodige wilskracht om de verloren jaren bij te benen een betere toekomst tegemoet gaan.

Bij deze wil ik jullie dan ook heel hartelijk bedanken voor jullie genereuze bijdrage, voor het vertrouwen in mij en mijn meter en voor de keuze om Madagascar te steunen, vaak een vergeten reuzeneiland te midden van de Indische Oceaan, dat zelden of nooit in de pers of de schijnwerpers komt.

Ik informeer jullie met enige verbazing dat sinds de 'stichting' 21 april en nu, 3 maanden later, er al een aanzienlijk bedrag op de rekening staat – waarvan verschillende maandelijkse repetitieve bijdragen. Ik had me dit nooit kunnen inbeelden en wil dan ook nogmaals heel erg mijn meter bedanken die dit op poten heeft gezet. Het verslag van HELP in bijlage verwijst naar vorige bijdragen van de familie Bollen. Voorlopig laat ik liever het geld cumuleren alvorens het over te schrijven om de administratieve kosten te beperken maar ik zal proberen regelmatig een update en verslag te sturen om jullie verder op de hoogte te houden.

Nogmaals hartelijk dank voor jullie genereuze bijdrage!

An

An Bollen, Ph.D. - Madagascar Fauna Group - Program Manager - BP 442 Toamasina (501) - Madagascar - Tel Buro +261205330842 - Mobile +261325400307- madana44@yahoo.com

Weblog : <http://anbollen.wordpress.com/> / Website: <http://www.savethelemur.org/about-staff.htm> Website : <http://www.helpmg.org>

Zie bijlage : HELP An Foundation Report July 2009

NIEUW AN Foundation BANKNUMMER: 735-0229272-49 IBAN BE 97 7350 2292 7249 BIC : KREDBEBB

Woordje van mijn meter, de stichtster :

Beste steuners,

Ik denk dat een mens moet gaan naar waar zijn hart en intuïtie wijzen.

Wat mijn petekind doet is zo inspirerend en meeslepend dat ik het een voorrecht vind die straatarme kinderen en jongeren in het godvergeten plekje op aarde te helpen.

" Moeder waarom leven wij " !

U allen betekenen nu veel voor een ander wezentje. Vergeet niet, elke gift wordt duizendmaal vergroot. Schitterend, zo zie ik dat. Intrinsiek en zeer voldaan mijn dank.

Irma Bollen